

TROPISCH BOS, TROPISCH HOUT EN NEDERLAND

Boer, R. C. de, Dielen, L. J. M., 1989. Tropisch bos, tropisch hout en Nederland, Stichting Bos en Hout, Wageningen.

De discussie omtrent het gebruik van tropisch loofhout is volop aan de gang. Van vele zijden worden argumenten aangedragen voor of juist tegen een boycot. Aan beide zijden (voor en tegen) zijn deze argumenten soms emotioneel en soms feitelijk van aard. Nu is de tijd gekomen dat velen trachten de feiten eens op een rijtje te zetten. Elders in dit blad gaat J. J. Westra in op het gebied van de bosinvloeden.

De Stichting Bos en Hout heeft het als haar taak opgevat de statistische en technisch-economische feiten te behandelen.

Het rapport is het resultaat van een literatuurstudie over een groot aantal bronnen. Een veelheid van gegevens is hierin systematisch bijeengebracht op een degelijke manier die de stichting eigen is.

Voor velen die zich in de discussie over tropisch loofhout mengen, zal dit rapport een naslagwerk zijn. Het rapport wordt als het ware samengevat in een tiental conclusies.

Getallen in deze conclusies zullen we hier niet noemen, omdat daarmee een en ander uit het verband getrokken wordt. In het rapport wordt de bezorgdheid over het tropisch bos uitgesproken, maar de stichting heeft goede hoop dat de ontwikkeling van verantwoord bosbeheer in gang gezet wordt. Zij baseert dit op het bosbeleid en het bosbeheer van de landen waar Nederland het meeste tropisch loofhout uit betreft.

Hoewel de auteurs de problematiek zeker niet eenzijdig benaderen, krijgt de lezer soms toch het gevoel de stem van de houthandel te horen. Dit doet helaas enige afbreuk aan het uitstekende werk dat een goed inzicht geeft in een belangrijk deel van de houtstroom in en naar Nederland op basis van concrete feiten en getallen.

RPvdZ

doelen wij in dit verband: toepasbaar in de dagelijkse praktijk van het beheer. De gepresenteerde instrumenten zijn door hun complexiteit te weinig toegankelijk om antwoord te geven op de vele vragen over het concrete waterhuishoudkundig beheer van natuurterreinen.

De beheerder van bos- en natuurterreinen kan het studieresultaat echter al wel gebruiken om zijn waterhuishoudkundige belangen bij beleidsmakers duidelijk te maken. (Te denken valt aan waterbeheerders als de waterschappen en de provinciale besturen. In door deze waterbeheerders op te stellen beheersplannen dient integraal waterbeheer centraal te staan.)

En dat is naar onze mening zelfs nog van groter belang dan de toepassing in het dagelijks beheer, want ingrepen in de waterhuishouding in de omgeving van bos en natuurterreinen leiden tot een grote aantasting van natte natuurwaarden. En menig standplaats, waarvan het haar omgevende hydrologische systeem door grondwaterwinning of ontwatering is verminkt, zal zelfs met een deskundig waterhuishoudkundig beheer nooit de groeiplaats zijn van de daar thuishorende soorten. In een voormalig kwelgebied waar de kweldruk volledig is weggevallen kan je greppelen wat je wil, maar kwel krijg je er niet meer terug.

De SWNBL werkt door tot 1990 om de tot dusverre ontwikkelde instrumenten bruikbaar te maken voor de praktijk van beleid en beheer. Voor het scheppen van voor het natuurbeheer gunstige hydrologische randvoorwaarden is meer nodig dan dat alleen

A. C. Garritsen, F. R. M. Naber